

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 23Cbi/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122205063
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Wilková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2122205063.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Wilkovou v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, pobočka Trnava, VI. Clementisa 24/A, Trnava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: LawService Recovery, k.s., so sídlom kancelárie Stráž 223, Zvolen, správca úpadcu SF Soepenber, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 36 230 791, o určenie popretých pohľadávok proti podstate, takto

rozhodol:

I. U r č u j e s a, že pohľadávka žalobcu v konkurznom konaní sp. zn. 25K/6/2020 vedeného na majetok úpadcu: SF Soepenber, s. r. o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 230 791, vzniknutá z titulu neuhradeného poistného na sociálne poistenie a príspevkov na povinné dôchodkové sporenie za mesiac máj 2022 v sume 334,18 eur, je pohľadávkou proti podstate, čo do právneho dôvodu, výšky a jej poradia a pohľadávka na dávke garančného poistenia vo výške 3.702,02 eur, je pohľadávkou proti podstate, čo do právneho dôvodu, výšky a poradia.

II. Úpadca SF Soepenber, s. r. o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 230 791 je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% trov konania. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 04.08.2022 domáhal určenia, že jeho pohľadávka v konkurznom konaní sp. zn. 25K/6/2020 vedeného na majetok úpadcu: SF Soepenber, s. r. o., Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 230 791, vzniknutá z titulu neuhradeného poistného na sociálne poistenie a príspevkov na povinné dôchodkové sporenie za mesiac máj 2022 v sume 334,18 eur, je pohľadávkou proti podstate, čo do právneho dôvodu, výšky a jej poradia a pohľadávka na dávke garančného poistenia vo výške 3.702,02 eur, je pohľadávkou proti podstate, čo do právneho dôvodu, výšky a poradia.

1.1. V žalobe uviedol, že žalobca si listom „Prihláška pohľadávky proti podstate, č.k. 25K/6/2020, č. 12165/1/2022-TT, zo dňa 15.07.2022, uplatnila u správcu konkurznej podstaty

pohľadávky

- podľa § 87 ods. 2 písm. 1) zákona NR SR č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) vo výške 5 446,50 Eur (ďalej len ako „pohľadávka 1“), predstavujúce vyplatené dávky garančného poistenia podľa § 102 a § 103 zákona NR SR č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamestnancom úpadcu. Podľa § 148 ods. 3 zákona o sociálnom poistení „po vyplatení dávky garančného poistenia sa zamestnávateľ stáva dlžníkom Sociálnej poisťovne a Sociálna poisťovňa sa stáva veriteľom dlžníka,“ vyplatil konkurzný veriteľ dávky garančného poistenia

zamestnancom úpadcu podľa rekapitulácie vyplatených dávok garančného poistenia k dátumu splatnosti dňa 13.07.2022,

- podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZKR vo výške 334,18 EUR (ďalej len ako „pohľadávka 2“), predstavujúce poistné na sociálne poistenie za mesiac máj 2022 podľa § 139b ods. 1 a § 26 ods. 5 zákona o sociálnom poistení.

Správca úpadcu listom doručeným žalobcovi 22.07.2022 oznámil, že uplatnenú pohľadávku ako pohľadávku proti podstate neuznáva vo výške 4.036,20 EUR čo do právneho dôvodu, výšky, poradia jej uspokojenia, a to z dôvodu, že:

1) časť pohľadávky 1 prihlásená Sociálnou poisťovňou vo výške 3.702,02 Eur nie je pohľadávkou proti podstate, keď túto nie je možné individuálne uspokojiť,

2) pohľadávka 2 vo výške 334,18 Eur nesúvisí so správou konkurznej podstaty, nakoľko zamestnanci ku ktorým sa vzťahuje, nevykonávali žiadnu činnosť, ktorá by mohla byť zaradená do konkurzných podstat úpadcu. Žalobca nesúhlasí s popretím pohľadávok 1 proti podstate, čo do právneho dôvodu, výšky a poradia popretých pohľadávok prihlásených proti podstate vo výške 3.702,02 Eur a namieta tvrdenia správcu konkurznej podstaty, že pohľadávky na vyplatených dávkach garančného poistenia nie sú v časti pohľadávkou proti podstate z dôvodu, že pohľadávka za kalendárny mesiac apríl 2022, prevyšuje sumu štvornásobku životného minima stanoveného v § 2 písm. a) ZoŽM v spojení s § 1 písm. a) Opatrenia (4 x 218,06 EUR = 872,24 EUR). Vyplatené dávky garančného poistenia uplatnené žalobcom, ako pohľadávky proti podstate, sú peňažnými dávkami za pracovnoprávne nároky dvoch zamestnancov úpadcu, a to ako nároky na mzdu a nároky za čas pracovnej pohotovosti, náhradu mzdy za sviatky a pri prekážkach v práci, náhradu mzdy za dovolenku a nárok na odstupné a to iba za mesiac apríl 2022, tj. za obdobie po vyhlásení konkurzu a ktoré boli vyplatené dňa 13.07.2022. Podmienkami nároku zamestnanca na dávku garančného poistenia je platobná neschopnosť zamestnávateľa uspokojiť nároky zamestnanca určené v zákonom ustanovení § 102 zákona o sociálnom poistení. Pre dávky garančného poistenia platí režim, že sa jej vyplatením stáva veriteľom Sociálna poisťovňa, teda už nejde o pohľadávku zamestnanca. Pre uplatnenie takejto pohľadávky v konkurze potom platí, že ide o pohľadávku verejnoprávneho poistenia. Je to povinnosť, ktorá vyplýva zamestnávateľovi zo zákona odvádzať poistné za zamestnancov do garančného fondu a z toho titulu za splnenia podmienok, ktoré sú stanovené v zákone, Sociálna poisťovňa plní zamestnancom a toto plnenie zamestnancom poskytne na základe potvrdenia, ktoré predloží zamestnávateľ, v tomto prípade správca. Jedine správca môže teda v tomto potvrdení nároku zamestnanca uviesť, akú pohľadávku, v akej výške žiada, aby bola plnená pre jednotlivého zamestnanca z garančného poistenia. Dávku garančného poistenia vypláca príslušná pobočka žalobcu po splnení podmienok stanovených v zákone o sociálnom poistení zo základného fondu garančného poistenia. Dávky garančného poistenia, akákoľvek výplata nárokov pre zamestnancov z fondov alebo z garančného fondu, v danom prípade z garančného poistenia, je výplatou, ktorú poskytne Sociálna poisťovňa po splnení podmienok zamestnancovi bez ohľadu na to, či zamestnávateľ odvádza, či si plnil zákonom stanovenú povinnosť a odvádza poistné v tomto prípade do garančného poistenia za zamestnancov. Aj v prípade, že neodviedol poistné, nárok zamestnancov tým nie je ukrátený. Sociálna poisťovňa vo veci správnosti potvrdených údajov v uvedenom tlačive vychádza z prezumpcie správnosti podkladov predložených správcem. Správca, ako osoba zodpovedná za prevádzkovanie podniku v konkurznom konaní, predložil žalobcovi potvrdenie na účely nároku na dávku garančného poistenia dňa 30.06.2022 v celkovej sume 5.446,50 Eur. Dávka garančného poistenia je jednorazovo vyplácaná dávka, ktorá na rozdiel od iných dávok sociálneho poistenia nepatrí za konkrétne obdobie, a teda nie je možné jednoznačne určiť, aká časť výplaty dávky garančného poistenia zodpovedá konkrétnemu obdobiu. Dávkou garančného poistenia sa uspokojujú neuspokojené pracovnoprávne nároky zamestnanca v rozsahu maximálne troch mesiacov, ale to neznamená, že dávka garančného poistenia patrí za tie mesiace, ktoré vstupujú do výpočtu dávky. Žalobca si uvedenú pohľadávku nemohol prihlásiť ako riadnu pohľadávku v zákonnej lehote určenej na prihlasovanie pohľadávok, nakoľko o nej v tom čase ani nemal vedomosť. Predmetná pohľadávka vznikla až momentom výplaty dávky, t.j. po vyhlásení konkurzu. Ohľadom popretia pohľadávky 2, žalobca uviedol, že zamestnávateľ- úpadca bol evidovaný v registri zamestnávateľov Sociálnej poisťovne v období od 01.01.2004 do 30.04.2022. Zamestnávateľ (správca úpadcu) predložil dňa 27.05.2022 výkaz poistného a príspevkov za obdobie máj 2022 v sume 334,18 Eur. Podľa údajov uvedených v prílohe výkazu ide o plnenie odvodových povinností po skončení pracovného pomeru zamestnankyne p. Y. I. a p. W. G.. Pani Y. I. má skončený pracovný pomer dňom 05.04.2022, pričom má evidovanú dobu vylúčenia z platenia poistného v období od 22.02.2017 do 17.10.2017 (materská dovolenka), následne má prerušenú dobu poistného z dôvodu rodičovskej dovolenky od 18.10.2017 do 05.04.2022, teda zamestnávateľ zúčtoval príjem po skončení pracovného pomeru za obdobie 01-10/2017. Pani W. G. má skončený pracovný

pomer dňom 30.04.2022. Má evidovanú dobu vylúčenia z platenia poistného v období od 02.09.2019 do 26.04.2020 (materská dovolenka), následne má prerušenú dobu poistného z dôvodu rodičovskej dovolenky od 27.04.2020 do 30.04.2022. Zamestnávateľ jej zúčtoval príjem po skončení pracovného pomeru za obdobie 01-04/2020. Úpadca bol ku dňu vyhlásenia konkurzu až do 30.04.2022 evidovaný ako aktívny odvádzateľ, ktorý bol v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o sociálnom poistení povinný v zákonnej lehote predkladať mesačné výkazy poistného a príspevkov s uvedením výšky poistného na sociálne poistenie a v lehote splatnosti mal uvedenú sumu uhradiť. Správca konkurznej podstaty predložil dňa 27.05.2022 výkaz poistného a príspevkov za obdobie máj 2022 v sume 334,18 Eur s uvedením dňa splatnosti 08.06.2022. Žalobca namieta tvrdenia správcu konkurznej podstaty, ..."že k pokračovaniu prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu nedošlo a z toho dôvodu ani nemohlo reálne dôjsť k vzniku pohľadávok proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZKR..." Žalobca má za to, že v súvislosti s § 88 ZKR sa vyhlásením konkurzu nemusí ukončiť prevádzka podniku. Žalovaný predložil mesačný výkaz dňa 27.05.2022. Podľa údajov uvedených v prílohe výkazu poistného a príspevkov ide o plnenie odvodových povinností po skončení pracovného pomeru zamestnankyne p. Y. I. a p. W. G.. Pohľadávka na poistnom za mesiac máj 2022 vznikla jej splatnosťou, a to dňa 08.06.2022, tj. po vyhlásení konkurzu a tým boli kumulatívne splnené podmienky ust. § 87 ods. 2 písm. i) ZKR. Povinnosťou zamestnávateľa je platiť poistné, stanoviť jeho výšku a odviešť poistné za zamestnancov, ktorá sa viaže nielen na existenciu vzniku a zániku samotného pracovno-právneho pomeru, ale na okolnosti podmieňujúce vznik nároku na mzdu, jej výšku a osobný status zamestnanca ako platiteľa poistného. Žalovaný predložil mesačný výkaz poistného a príspevkov, bol povinný odviešť poistné za zamestnancov a preto prihlásená pohľadávka súvisí s prevádzkou podniku počas konkurzu a je pohľadávkou proti podstate.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že neuznal pohľadávku 1 v časti vo výške 3.702,02 eur z dôvodu, že táto časť predstavovala vyplatené dávky garančného fondu za kalendárny mesiac 04/2022 z dôvodu, že dávka vyplatená z garančného fondu prevyšuje sumu štvornásobku životného minima stanoveného v § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoŽM“) v spojení s § 1 písm. a) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 244/2021 o úprave súm životného minima v znení účinnom do 01.07.2022. Pohľadávka 1 je nepochybne verejnoprávnou pohľadávkou Sociálnej poisťovne voči úpadcovi, ktorá vznikla dňom vyplatenia garančných dávok, čo žalovaný uznal aj v Oznámení o neuznaní pohľadávky, keď uznal pohľadávku 1 ako pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. l) ZKR v rozsahu v časti 1.744,48 Eur. Na účely posúdenia konkrétnej pohľadávky správcom úpadcu, teda či ide o pohľadávku proti podstate je smerodajné to, či táto pohľadávka spĺňa definíciu pohľadávky proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 ZKR. Pokiaľ pohľadávka uplatnená v konkurze nespĺňa žiadnu z definícií podľa ustanovenia § 87 ods. 2 ZKR, táto nie je pohľadávkou proti podstate, a teda je potrebné aby si ju veriteľ v konkurze uplatnil postupom podľa ustanovenia § 28 ZKR. Správca si k výkladu § 87 ods. 2 písm. l) ZKR dovoľuje poukázať aj na odborný komentár, v zmysle ktorého: „V dvanástom poradí sa uspokojujú pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu za predpokladu, že ide o takú dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávny nárok, ktorá je podľa tohto zákona pohľadávkou proti podstate. Pracovnoprávny nárok je pohľadávkou proti podstate, ak je zaradený v § 87. Ak Sociálna poisťovňa vyplatí dávky za takýto nárok, uspokojuje sa jej pohľadávka v tomto poradí. Uvedené dávky vypláca Sociálna poisťovňa z dôvodu platobnej neschopnosti zamestnávateľa podľa zákona č. 463/2001 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.“ Z uvedeného výkladu ustanovenia § 87 ods. 2 písm. l) ZKR vyplýva, že toto ustanovenie priamo odkazuje na pracovnoprávne nároky, ktoré sú v zmysle ustanovení ZKR považované za pohľadávky proti podstate. ZKR v § 87 ods. 2 písm. g) ZKR priamo definuje pojem „pracovnoprávne nároky“, keď za tieto považuje mzdu zamestnanca a ďalšie nároky zamestnanca z pracovnej zmluvy alebo z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru. V zmysle § 87 ods. 2 ZKR však na to, aby mohol byť pracovnoprávny nárok považovaný za pohľadávku proti podstate musia byť splnené aj ďalšie podmienky, keď ZKR za pohľadávky proti podstate považuje len 3 typy pracovnoprávných nárokov, a to:

a) v zmysle § 87 ods. 2 písm. g) ZKR - mzda zamestnanca a ďalšie nároky zamestnanca z pracovnej zmluvy alebo z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru (ktoré ZKR definuje ako „pracovnoprávne nároky“), ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, avšak len v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom a za predpokladu, že správca tomuto zamestnancovi prideluje prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty,

b) v zmysle § 87 ods. 2 písm. h) ZKR - pracovnoprávne nároky zamestnanca (ako sú zadefinované v § 87 ods. 2 písm. g) ZKR), ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, avšak znova len v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom a za predpokladu, že správca tomuto zamestnancovi prideluje prácu v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, a

c) v zmysle § 87 ods. 2 písm. j) ZKR - pracovnoprávne nároky, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, najviac však vo výške štvornásobku životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu, vrátane kalendárneho mesiaca, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený, pričom toto uspokojenie sa znižuje o pohľadávky proti podstate v zmysle a) a b). Je teda nesporné, že pokiaľ zákonodarca v ustanovení § 87 ods. 2 písm. l) ZKR uviedol „pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate“, odkazoval týmto priamo na ustanovenia § 87 ods. 2 písm. g), h) a j) ZKR, keď ako pohľadávku proti podstate priznáva Sociálnej poisťovni len právo na náhradu dávok, ktoré vyplatila zamestnancom úpadcu za ich pracovnoprávne nároky, ktoré by si títo zamestnanci mohli prihlásiť do konkurzu vedeného na majetok úpadcu ako pohľadávky proti podstate. Zo zákonnej úpravy pohľadávok proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. g), h) a j) ZKR je zrejmé, že zámerom zákonodarcu bolo upraviť pohľadávky proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. g) a h) ZKR ako pohľadávky proti podstate, ktoré sa budú uspokojovať pred pohľadávkami proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. j) ZKR, a to v prípade, ak správca prideluje zamestnancovi úpadcu prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty, resp. v súvislosti s prevádzkovaním podniku úpadcu počas konkurzu, avšak len v sume určenej správcom, alebo v sume, ktorá vyplýva z dohody uzatvorenej so správcom. V prípade, ak správca takúto prácu zamestnancovi úpadcu neprideluje, resp. mu neprideluje žiadnu prácu, resp. nemá so zamestnancom uzatvorenú žiadnu dohodu, z ktorej by vyplynul takýto pracovnoprávny nárok a takýto pracovnoprávny nárok nie je ani určený správcom, tento zamestnanec má právo si svoj pracovnoprávny nárok (teda mzdu alebo ďalšie nároky z pracovnej zmluvy alebo dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru) do konkurzu vedeného na majetok úpadcu prihlásiť ako pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. j) ZKR, a to len vo výške limitovanej ZKR (vo výške štvornásobku životného minima za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu). Takýto zamestnanec má v zmysle § 87 ods. 3 ZKR právo aj na zvyšnú časť pracovnoprávnych nárokov, avšak tieto si musí prihlásiť do konkurzu vedeného na majetok úpadcu ako pohľadávky postupom podľa § 28 ZKR. Uvedená limitácia slúži tomu, aby napr. pred vyhlásením konkurzu nedošlo k značnému umelému zvýšeniu miezd zamestnancov zo strany úpadcu, čo by v konečnom dôsledku znižovalo uspokojenie veriteľov v konkurze. Nakoľko žalovaný v konkurze vedenom na majetok úpadcu nepridieval žiadnemu zamestnancovi prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty ani v súvislosti s prevádzkovaním podniku úpadcu, ani nemal so žiadnym zamestnancom uzatvorenú dohodu, z ktorej by vyplynul takýto pracovnoprávny nárok, ani žiadnemu zamestnancovi takýto pracovnoprávny nárok neurčil, nemohli vzniknúť žiadnemu zamestnancovi úpadcu pracovnoprávne nároky, ktoré by boli pohľadávkami proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. g) a h) ZKR. Žalovaný si na podloženie ním tvrdených skutočností dovoľuje poukázať aj na Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.04.2016, sp. zn. 16CoKR/8/2015. Žalobca ďalej namieta aj popierací prejav žalovaného, ktorým poprel pohľadávku 2, t.j. pohľadávku, ktorá vznikla titulom nezaplateného poistného na sociálne poistenie spolu vo výške 334,18 eur. Žalobca uvádza, že úpadca bol až do 30.04.2022 evidovaný ako zamestnávateľ, resp. aktívny odvádzateľ, ktorý bol povinný v zákonnej lehote predkladať mesačné výkazy poistného a príspevkov a v lehote splatnosti mal uvedenú sumu uhradiť. Podľa názoru žalobcu je úpadca ako zamestnávateľ povinný odvieť poistné za zamestnancov a preto pohľadávka 2 súvisí s prevádzkou podniku počas konkurzu a je pohľadávkou proti podstate. Pohľadávka 2 vznikla po vyhlásení konkurzu, keďže konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 10.11.2020. Podľa názoru žalovaného pohľadávku 2 nemožno kvalifikovať ako pohľadávku proti podstate, nakoľko nedošlo ku kumulatívne splneniu podmienok podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZKR, resp. podľa § 87 ods. 2 písm. k) ZKR, a to: pohľadávka 2 vznikla po vyhlásení konkurzu a súvisí s prevádzkovaním podniku, resp. so správou a speňažovaním majetku. Podľa ustanovenia § 87 ods. 2 písm. i) ZKR platí, že pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie sú pohľadávkami proti podstate len v prípade, ak súvisia s prevádzkovaním podniku. Správca uvádza, že v prevádzkovaní podniku počas konkurzu správca môže pokračovať len v prípade, ak je možné splniť podmienky podľa § 88 ZKR. V tomto prípade však k pokračovaniu prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu nedošlo a z toho dôvodu ani nemohlo reálne dôjsť k vzniku pohľadávok proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZKR. V zmysle ZKR ako aj odborných komentárov sa prevádzkovaním podniku rozumie skutočnosť, kedy správca konkurznej podstaty so súhlasom príslušného orgánu neuzavrie prevádzku podniku ale pokračuje v doterajšej výrobe so zamestnancami úpadcu, nakupuje tovar na výrobu,

odplatne predáva vyrobené produkty, odplatne poskytuje služby v rámci podnikateľskej činnosti úpadcu atď. (pozri § 88 ods. 3 ZKR). Úkony Správca v konkurze úpadcu však počas celého konkurzu smerujú len výlučne k speňaženiu majetku úpadcu a následnému zrušeniu konkurzu po splnení konečného rozvrhu výťažku. Vo vzťahu k posudzovaniu pohľadávok proti podstate vzniknutých titulom prevádzkovania podniku, je potrebné uviesť, že ak by pohľadávka proti podstate vznikla bez ohľadu na to, či je podnik úpadcu prevádzkovaný alebo nie, nie je možné ju definovať ako pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. i) ZKR. Podľa ustanovenia § 87 ods. 2 písm. k) ZKR pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie vzniknuté po vyhlásení konkurzu sú pohľadávkami proti podstate len v prípade, ak súvisia so správou a speňažovaním majetku. Pohľadávka 2 nespĺňa túto podmienku. Pohľadávkou proti podstate na poistnom na sociálne poistenie v zmysle § 87 ods. 2 písm. k) ZKR sú tie pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a ktoré sa vzťahujú k správe majetku podliehajúceho konkurzu alebo majú relevanciu ku speňažovaniu majetku podliehajúceho konkurzu. Jedná sa o náklady, ktoré správca v konkurze musí vynaložiť, aby mohol spravovať a speňažovať majetok v konkurze, pričom bez vynaloženia týchto nákladov (úhrady takýchto pohľadávok) by nemohol naplniť účel konkurzného konania. V prípade pohľadávok proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. k) ZKR, ktoré súvisia so správou majetku podliehajúceho konkurzu sa tak jedná napríklad o pohľadávky, ktoré vznikli na poistnom na sociálne poistenie zamestnancov v súvislosti s pracovným pomerom, na základe ktorého by správca zamestnával osobu, túto napríklad poveril strážením nehnuteľnosti, ktorá podlieha konkurzu a bude speňažovaná za účelom uspokojovania zistených pohľadávok veriteľov úpadcu. Pre splnenie podmienok podľa § 87 ods. 2 písm. k) ZKR je potrebné posudzovať nielen samotný právny dôvod vzniku (pohľadávka na poistnom na sociálne poistenie) a časové hľadisko (vznik po vyhlásení konkurzu) ale aj vnútorný súvis pohľadávky s majetkom podliehajúcim konkurzu. Pohľadávka 2 nesúvisí so správou konkurznej podstaty, nakoľko zamestnanci ku ktorým sa vzťahuje nevykonávali žiadnu činnosť, ktorá by mohla byť zaradená do konkurzných podstát úpadcu. Zamestnanci neboli poverení výkonom takých činností. Táto podmienka teda v danom prípade splnená nie je. V danom prípade tak nebola splnená jedna z dvoch podmienok, ktoré musia byť splnené, aby sa mohlo jednať o pohľadávku proti podstate podľa § 87 ods. ods. 2 písm. i) ZKR, resp. podľa § 87 ods. ods. 2 písm. k) ZKR.

3. Žalobca v replike uviedol, že čo sa týka prevádzkovania podniku počas a po vyhlásení konkurzu, uvedený argument sa vzťahuje na oba druhy popretých pohľadávok (poistné aj dávky garančného poistenia). Žalobca poukázal na existenciu osobnostnej zložky podnikania, ktorá u úpadcu trvala do 30.04.2022, kedy bol ukončený posledný pracovný pomer a teda úpadca zamestnával zamestnancov cca 17 mesiacov po vyhlásení konkurzu. K vyplateniu mzdy, resp. iných pracovnoprávných nárokov riadne evidovaných zamestnancov došlo, o čom svedčia už predložené listinné dôkazy. Je bez právneho významu, o akých ľuďoch sa jedná, či sa jedná o zamestnancov s pretrvávajúcim pracovným pomerom, alebo ide o zamestnancov, s ktorými boli uzatvorené nové zmluvy alebo dohody. Žalobca poukázal na rozhodnutie R94/2018 v ktorom je okrem iného konštatované, že „ ak zamestnancom úpadcu správca po vyhlásení konkurzu neprideloval žiadnu prácu, alebo skončil s nimi pracovný pomer, alebo im plynie výpovedná lehota, nepridelovalie práce nemá vplyv na trvanie pracovného pomeru zamestnancov úpadcu a ani a jeho povinnosť platiť poistné na sociálne poistenie . Rovnako Ústavný súd vo svojom rozhodnutí II. ÚS 464/2020 konštatuje, že úpadca tým, že zamestnáva zamestnancov aj po vyhlásení konkurzu, teda disponoval osobnostnou zložkou podnikania, hoc tým zamestnancom neprideloval prácu, prevádzkoval podnik úpadcu po vyhlásení konkurzu. Rozhodovacia činnosť súdov, vrátane Najvyššieho súdu SR vo svojich rozhodnutiach už opakovane uviedli, že pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie za zamestnancov úpadcu, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, a preto predstavujú pohľadávky proti podstate v zmysle ustanovenia § 87 ods. 2 písm. i) ZKR. Uvedené platí aj v prípade, ak zamestnancom úpadcu správca konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu neprideloval žiadnu prácu a tiež v prípade, ak správca ukončil so zamestnancami úpadcu pracovný pomer, resp. im plynie výpovedná doba. Správu majetku po vyhlásení konkurzu je potrebné vykladať v tom zmysle, že sa jedná o všetky úkony týkajúce sa konkurznej podstaty vedúce ku konečnému výsledku konkurzného konania, a to k speňaženiu a k uspokojeniu veriteľov z výťažku zo speňaženia. Nemusí sa nevyhnutne jednať o také úkony, ktoré súvisia so zabezpečením majetku pred stratou, poškodením alebo zničením, ale ide o také úkony správca, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty. Takýmito úkonmi sú napr. aj nároky vyplývajúce z materskej a rodičovskej dovolenky, odstupné a pod. Prevádzkovanie podniku počas konkurzu predstavuje aj jeho personálnu zložku, pričom je zrejmé, že k zániku pracovných pomerov všetkých zamestnancov ku dňu vyhlásenia konkurzu (10.11.2020) nedošlo. Pani I. Y. má skončený pracovný pomer dňom 05.04.2022 a pani G. W. dňom 30.04.2022. Úpadca zúčtoval príjem oboch zamestnancov po skončení pracovného

pomeru (05.04.2022 a 30.04.2022), a teda v zmysle pracovnoprávných predpisov boli zamestnanci úpadcu stále považovaní za osoby v pracovnom pomere, a to aj v prípade, ak by im už plynula výpovedná doba. Realizáciou úkonov v súvislosti s personálnou zložkou (zamestnancami) došlo teda k prevádzkovaniu podniku, v súlade s ktorým žalobcovi vznikla pohľadávka. Prítomnosť osobnej zložky podnikania je do 30.04.2022 zrejmalá. K popretiu pohľadávky proti podstate z titulu pri vyplatení dávok garančného poistenia žalobca uviedol, že uplatnené boli iba tie dávky garančného poistenia, ktoré sa viažu k mzdám a pracovnoprávnym nárokom zamestnancov za mesiac po vyhlásení konkurzu, tj. 4/2022. Právo na peňažné plnenie Sociálnej poisťovne proti úpadcovi vyplývajúce z § 148 ods. 3 ZKR je právo, ktoré vzniká priamo zo zákona po vyplatení dávok garančného poistenia zamestnancom úpadcu. Právnu skutočnosťou bezprostredne zakladajúcou vznik spornej pohľadávky Sociálnej poisťovne bol moment vyplatenia dávok garančného poistenia (primerane rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 51/2014), k čomu nesporne došlo podľa platobných príkazov splatných až po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, účinky ktoré nastali dňa 10.11.2020. Otázka charakteru pohľadávky vyplatenej z garančného fondu bola riešená na úrovni odvolacích súdov a tiež dovolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s jej zaradením medzi pohľadávky proti podstate s určením poradia v zmysle § 87 ods. 2 písm. 1) ZKR v znení účinnom od 01.01.2012, kedy došlo k zásadnej zmene ZKR v prípade výpočtu pohľadávok proti podstate (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Obdo/73/2016). Podmienkami nároku zamestnanca na dávku garančného poistenia je platobná neschopnosť zamestnávateľa uspokojiť nároky zamestnanca určené v zákonom ustanovení § 102 zákona o sociálnom poistení. Pre dávky garančného poistenia platí režim, že sa jej vyplatením stáva veriteľom Sociálna poisťovňa, teda už nejde o pohľadávku zamestnanca. Slovom "za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate" zákon v úprave § 87 ods. 2 písm. 1) ZKR vyjadruje podmienku, aby išlo o pracovnoprávne nároky, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu, za kalendárny mesiac, v ktorom bol vyhlásený konkurz, za kalendárne mesiace trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený. Týmto spôsobom sú definované pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate. Pohľadávku Sociálnej poisťovne z titulu peňažných náhrad vyplatených z garančného fondu nie je možné stotožňovať s pohľadávkou zamestnanca z titulu jeho pracovnoprávných nárokov, ktoré sa uspokojujú podľa § 87 ods. 2 písm. j) ZKR. Jedná sa o dve samostatné a právne odlišné pohľadávky proti podstate, ktoré patria odlišným subjektom oprávneným tieto pohľadávky uplatňovať. Neexistuje žiaden zákonný dôvod na limitovanie pohľadávky žalobcu uplatnenej ako pohľadávky proti podstate z titulu peňažnej náhrady vyplatenej z garančného fondu uplatnenej podľa § 87 ods. 2 písm. 1) ZKR štvornásobkom životného minima podľa ustanovenia § 87 ods. 2 písm. i) ZKR, nakoľko sa jedná o úplne odlišnú pohľadávku proti podstate, na ktorú vznikol nárok inému subjektu práva a to zamestnancovi úpadcu. Pokiaľ zo strany Sociálnej poisťovne došlo v zmysle § 102 ods. 1 zákona o sociálnom poistení k vyplateniu dávok z garančného poistenia, veriteľom sa stáva Sociálna poisťovňa a zákon výšku tejto pohľadávky ako pohľadávky proti podstate žiadnym spôsobom nelimituje. Limitovanie uspokojenia pohľadávky proti podstate z titulu pracovno-právneho nároku je možné len v prípade jej uplatnenia zamestnancom úpadcu podľa ustanovenia § 87 ods. 2 písm. j) ZKR. Žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 26Cbi 27/2014-69 zo dňa 11.08.2015 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu 43CoKR/33/2015 zo dňa 25.02.2016, ktorý zaujal stanovisko konkrétne práve k otázke nedôvodnosti limitovaného uspokojenia pohľadávky Sociálnej poisťovne uplatnenej podľa § 87 ods. 2 písm. 1) ZKR. Žalobca si prihlásil svoje pohľadávky z titulu vyplatených dávok garančného poistenia podľa § 87 ods. 2 písm. 1) ZKR ako pohľadávky proti podstate. Táto pohľadávka nie je nijakým spôsobom limitovaná, preto patrí žalobcovi v plej výške tak, ako bola zo strany Sociálnej poisťovne vyplatená zamestnancovi .

4. Žalovaný v duplike uviedol, že čo považuje za sporné je tvrdenie Žalobcu, že po vyhlásení konkurzu na majetok Úpadcu došlo k prevádzkovaniu podniku, a to z dôvodu, že u Úpadcu boli v pracovnoprávnom pomere dvaja zamestnanci až do 04/2022, teda po vyhlásení konkurzu. Nakoľko Úpadca mal personálnu zložku, t.j. zamestnancov, došlo k prevádzkovaniu podniku Úpadcu. S týmito tvrdeniami Žalobcu Žalovaný nesúhlasí a v celom rozsahu sa pridrižiava tvrdení uvedených vo svojom vyjadrení k žalobe. Žalovaný má za to, že k prevádzkovaniu podniku Úpadcu nikdy nedošlo. Zamestnanci Úpadcu v žiadnom momente v priebehu konkurzu nevykonávali činnosť súvisiacu s prevádzkovaním podniku Úpadcu, či v súvislosti so správou a speňažovaním majetku Úpadcu. Preto ani nikdy nemohlo dôjsť ku kumulatívne splneniu dvoch podmienok, a to, že Pohľadávka 2 vznikla po vyhlásení konkurzu a zároveň táto súvisí s prevádzkovaním podniku, resp. so správou a speňažovaním majetku. Ako Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uvádza prevádzkovaním podniku sa rozumie napríklad nákup tovaru na výrobu, odplatný predaj vyrobených produktov, či napokon odplatné poskytovanie služieb v rámci podnikateľskej činnosti

Úpadcu. K takejto činnosti ale nikdy nemohlo dôjsť, nakoľko v konkurze Úpadcu okrem dvoch nádrží na tekuté hnojivá nebol zistený žiadny iný majetok. Je preto nemožné, aby Úpadca prevádzkoval podnik horeuvedenými činnosťami. Pokiaľ by bol prevádzkovaný podnik, tak konkurzná podstata by postupom času mohla napríklad zvyšovať svoju hodnotu, t.j. o výťažok zo speňaženia, ktorý by bol následne rozdelený medzi veriteľov. K ničomu takému nikdy nedošlo, nakoľko podnik Úpadcu nebol prevádzkovaný počas konkurzu. Zamestnanci, ktorých sa Pohľadávka 2 týka tak ani nemohli vykonávať žiadnu činnosť spojenú s prevádzkovaním podniku.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým s obsahom prihlášky pohľadávky proti podstate zo dňa 15.07.2022, s výkazmi a príspevkami, s oznámením o neuznaní pohľadávky proti podstate zo dňa 21.07.2022, s potvrdením zamestnávateľa na účely nároku na dávku garančného poistenia, a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý podaním zo dňa 28.02.2023 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd na pojednávaní konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že pohľadávky ktoré si prihlásil sú pohľadávkami proti podstate, uvedené je judikované rozhodnutiami súdov. Samotný žalovaný predložil žalobcovi potvrdenie zamestnávateľa na účely nároku na dávku garančného poistenia ohľadom zamestnancov Y. I. a W. G., kde sám v časti spolu uviedol výšku vyplatenej dávky. Žalobca uvedené pohľadávky nemohol prihlásiť ako riadne pohľadávky nakoľko o nich nemal vedomosť. Vznikli až momentom vyplatenia garančných dávok a splatnosťou poistného na základe predloženého mesačného výkazu poistného a príspevkov za mesiac máj 2022 t.j. 8.6.2022, čo je po vyhlásení konkurzu. Týmto momentom žalobca začal uvedené pohľadávky evidovať v účtovníctve. Uplatnené pohľadávky spĺňajú obe kritériá pohľadávky proti podstate určené podľa § 87 ods. 2 ZKR. Splnený je tak časový právny a vecný súvis a preto považujeme popretie predmetných pohľadávok za nedôvodné.

8. Prihláškou pohľadávky proti podstate zo dňa 15.07.2022 si žalobca uplatnil pohľadávku v celkovej sume 5.780,68 Eur, pozostávajúcu z dávky garančného poistenia vo výške 5.446,50 Eur a z poistného na sociálne poistenie za mesiac máj 2022 vo výške 334,18 Eur.

9. Z Rekapitulácie vyplatených dávok k dátumu splatnosti 13.07.2022 vyplýva, že príjemkyni Y. I. bola vyplatená dávka garančného poistenia v sume 3.087,-Eur a W. G. v sume 2.359,50 Eur.

10. Z výkazu poistného a príspevkov zúčtovaných v mesiaci 05/2022 zo dňa 27.05.2022 vyplýva výška poistného a príspevkov k úhrade vo výške 334,18 Eur.

11. Z Oznámenia o neuznaní pohľadávky proti podstate zo dňa 21.07.2022 vyplýva, že správca pohľadávku 1 neuznal v časti 3.702,02 Eur čo do právneho dôvodu, výšky, poradia a jej uspokojenia, keďže táto nespĺňa zákonom stanovené podmienky pohľadávky proti podstate, keď časť pohľadávky 1, ktorá predstavuje vyplatené dávky z garančného fondu za kalendárny mesiac 04/2022, teda mesiac po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, prevyšuje sumu štvornásobku životného minima stanoveného v § 2 písm. a) ZoŽM v spojení s § 1 písm. a) Opatrenia. Zároveň správca neuznal pohľadávku 2 v celej jej prihlásenej výške, keďže k pokračovaniu prevádzkovania podniku po vyhlásení konkurzu nedošlo a z toho dôvodu ani reálne nemohlo dôjsť k vzniku pohľadávok proti podstate.

12. Podľa ustanovenia § 87 ods. 1 ZKR, pohľadávky proti podstate sú pohľadávky proti všeobecnej podstate a pohľadávky proti oddelenej podstate.

13. Podľa ustanovenia § 87 ods. 2 ZKR, pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí:

g) mzda zamestnanca a ďalšie nároky zamestnanca z pracovnej zmluvy alebo z dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru (ďalej len "pracovnoprávne nároky"), ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi zamestnancom a správcom, ktorému správca prideliuje prácu v súvislosti so správou konkurznej podstaty,

h) pracovnoprávne nároky zamestnanca, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, v sume určenej správcom alebo vyplývajúcej z dohody medzi

zamestnancom a správcom, ktorému správca priradzuje prácu v súvislosti s prevádzkovaním podniku počas konkurzu,

- i) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu,
- j) pracovnoprávne nároky, na ktoré vznikol nárok po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený, najviac vo výške štvornásobku životného minima mesačne za každý kalendárny mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu po vyhlásení konkurzu, vrátane kalendárneho mesiaca, v ktorom bol vyhlásený konkurz a kalendárneho mesiaca, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený, pričom toto uspokojenie sa znižuje o plnenia poskytnuté podľa písmen g) a h),
- k) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia so správou a speňažovaním majetku,
- l) pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate.

14. Podľa ustanovenia § 87 ods. 3 ZKR, Pracovné nároky, ktoré nemôžu byť uspokojené podľa písmena j), si zamestnanec uplatňuje prihláškou. Správca je povinný na požiadanie oznámiť zamestnancovi ku dňu podania žiadosti, v akej výške uznáva pracovnoprávny nárok ako pohľadávku proti podstate a nespornú výšku pracovnoprávneho nároku, ktorú si zamestnanec môže uplatniť prihláškou.

15. Podľa ustanovenia § 102 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sociálnom poistení“), zamestnanec zamestnávateľa podľa § 18 má nárok na dávku garančného poistenia, ak jeho zamestnávateľ sa stal platobne neschopný a nemôže uspokojiť nároky tohto zamestnanca, ktorými sú

- a) nárok na mzdu a náhradu za čas pracovnej pohotovosti,
- b) nárok na príjem plynúci členovi družstva z pracovného vzťahu k družstvu,
- c) nárok na odmenu dohodnutú v dohode o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru,
- d) nárok na náhradu mzdy za sviatky a pri prekážkach v práci,
- e) nárok na náhradu mzdy za dovolenku, na ktorú vznikol nárok počas kalendárneho roka, v ktorom vznikla platobná neschopnosť zamestnávateľa, ako aj za predchádzajúci kalendárny rok,
- f) nárok na odstupné, ktoré patrí zamestnancovi pri skončení pracovného pomeru,
- g) nárok na náhradu mzdy pri okamžitom skončení pracovného pomeru,
- h) nárok na náhradu mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru,
- i) nároky cestovných, sťahovacích a iných výdavkov, ktoré vznikli pri plnení pracovných povinností,
- j) nárok na náhradu vecnej škody v súvislosti s pracovným úrazom alebo chorobou z povolania,
- k) nárok na náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca podľa osobitného predpisu,
- l) súdne trovy v súvislosti s uplatnením nárokov z pracovného pomeru zamestnanca na súde vrátane trov právneho zastúpenia.

16. Podľa ustanovenia § 103 ods.2 Zákona o sociálnom poistení, dávka garančného poistenia sa poskytne najviac v rozsahu troch mesiacov z posledných 18 mesiacov trvania pracovnoprávneho vzťahu predchádzajúcich začiatku platobnej neschopnosti zamestnávateľa alebo dňu skončenia pracovnoprávneho vzťahu z dôvodu platobnej neschopnosti zamestnávateľa.

17. Podľa ustanovenia § 103 ods.3 Zákona o sociálnom poistení, dávka garančného poistenia je najviac v sume trojnásobku jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu určeného ku dňu vzniku platobnej neschopnosti zamestnávateľa. Ak platobná neschopnosť vznikla v období od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka, použije sa všeobecný vymeriavací základ, ktorý platil v kalendárnom roku dva roky predchádzajúcom kalendárnemu roku, v ktorom vznikla platobná neschopnosť. Ak platobná neschopnosť vznikla v období od 1. júla do 31. decembra kalendárneho roka, použije sa všeobecný vymeriavací základ, ktorý platil v kalendárnom roku predchádzajúcom kalendárnemu roku, v ktorom vznikla platobná neschopnosť.

18. Podľa ustanovenia § 148 ods. 3 veta prvá Zákona o sociálnom poistení, po vyplatení dávky garančného poistenia sa zamestnávateľ stáva dlžníkom Sociálnej poisťovne a Sociálna poisťovňa sa stáva veriteľom dlžníka.

19. Medzi stranami nebolo v prejednávanej veci sporné a z ich zhodných tvrdení ako aj predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca si u žalovaného podaním zo dňa 15.07.2022 uplatnil pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla titulom vyplatenia peňažných náhrad z garančného fondu zamestnancom úpadcu vo výške 5.446,50 Eur a titulom nezaplateného poistného na sociálne poistenie spolu vo výške 334,18 Eur. Žalovaný neuznal pohľadávku 1 vo výške 3.702,02 Eur z dôvodu, že dávka vyplatená z garančného fondu prevyšovala sumu štvornásobku životného minima stanoveného v § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v spojení s § písm. a) Opatrenia ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 244/2021 o úprave súm životného minima a pohľadávku 2 z dôvodu, že ju nemožno kvalifikovať ako pohľadávku proti podstate, nakoľko nedošlo ku kumulatívne splneniu podmienok podľa § 87 ods. 2 písm. i) ZKR, resp. § 87 ods. 2 písm. k) ZKR.

20. Predmetom ďalšieho konania bolo posúdenie spornej skutočnosti a to, či existuje zákonný dôvod na limitovanie pohľadávky žalobcu uplatnenej ako pohľadávky proti podstate podľa ustanovenia § 87 ods. 2 písm. l) ZKR štvornásobkom životného minima v zmysle ustanovenia § 87 ods. 2 písm. j) ZKR. Žalobca si svoju pohľadávku uplatnil s poukazom na § 87 ods. 2 písm. l) ZKR ako pohľadávku na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky. Vyššie citované ustanovenie § 102 ods. 1 Zákona o Sociálnom poistení stanovuje podmienky nároku zamestnanca na dávku garančného poistenia, ako platobná neschopnosť zamestnávateľa a neschopnosť uspokojiť pracovnoprávne nároky zamestnanca. Rozsah dávky garančného poistenia a maximálna suma je vymedzená v ustanovení § 103 ods. 2 a ods. 3 Zákona o sociálnom poistení. Právo žalobcu na plnenie voči úpadcovi predstavuje právo, ktoré vzniká priamo zo zákona (§ 148 ods. 3 Zákona o sociálnom poistení). Podľa žalovaného si žalobca môže svoju pohľadávku v zmysle ustanovenia § 87 ods. 2 písm. l) ZKR, uplatnenú ako pohľadávku na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ak ide o dávku poskytnutú zamestnancovi za jeho pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 písm. j) ZKR uplatniť najviac vo výške štvornásobku životného minima za každý kalendárny mesiac, v ktorom bol vyhlásený konkurz a kalendárneho mesiaca, v ktorom bol pracovnoprávny vzťah ukončený. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou a výkladom predmetného ustanovenia § 87 ods. 2 písm. l) ZKR žalovaným a teda, že by zákonodarca formuláciou „pracovnoprávne nároky, ktoré sú pohľadávkou proti podstate“ odkazoval priamo na ustanovenia § 87 ods. 2 písm. g), h) a j) ZKR (v tomto prípade na písm. j), ale podľa názoru vyjadruje, že tieto regresné nároky žalobcu sú pohľadávkou proti podstate len vtedy, ak je splnená podmienka, že vznikli po vyhlásení konkurzu a za kalendárny mesiac, v ktorom bol konkurz vyhlásený (teda tak ako sú pracovnoprávne nároky definované v písm. g), h) a j)). Pohľadávka podľa písm. j) je pohľadávkou zamestnanca voči úpadcovi a je podľa tohto zákonného ustanovenia limitovaná, pohľadávka žalobcu voči úpadcovi vzniknutá v dôsledku nesplnenia tohto pracovnoprávneho nároku zamestnávateľa voči zamestnancovi podľa ust. § 102 ods. 1 Zákona o sociálnom poistení je pohľadávkou proti podstate ktorej výška uspokojenia žiadnym spôsobom limitovaná nie je. Súd má za to, že pokiaľ by zákonodarca mal úmysel uvedenú pohľadávku limitovať, urobil by tak výslovne, prípadne priamo s odkazom na ustanovenie písm. j) ustanovenia § 87 ods. 2 ZKR.

21. V konaní ďalej nebolo sporné, že pracovný pomer zamestnankyne pani Y. I. bol skončený dňom 05.04.2022 a pani W. G. dňa 30.04.2022, tiež nebolo sporné, že pohľadávka 2 titulom nezaplateného poistného na sociálne poistenie vo výške 334,18 Eur vznikla po vyhlásení konkurzu, keď k predloženiu mesačného výkazu zo strany úpadcu došlo dňa 27.05.2022 a splatnosť poistného nastala dňa 08.06.2022. Spornou medzi stranami zostala otázka či pohľadávka 2 súvisí s prevádzkovaním podniku resp. so správou a speňažovaním majetku alebo nie. Podľa ustanovenia § 87 ods. 2 písm. i) ZKR platí, že pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie sú pohľadávkami proti podstate v prípade, ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu. Žalovaný má za to, že k prevádzkovaniu podniku úpadcu nikdy nedošlo a zamestnanci úpadcu v žiadnom momente v priebehu konkurzu nevykonávali činnosť súvisiacu s prevádzkovaním podniku úpadcu, či v súvislosti so správou a speňažovaním majetku úpadcu. K tomu, či pohľadávka Sociálnej poisťovne na poistnom na sociálne poistenie je pohľadávkou, ktorá súvisí s prevádzkovaním podniku si súd dovoľí poukázať na rozhodovaciu prax a to napr. na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cb1/13/2018 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13CoKR/15/2019-188, z ktorého vyplýva, že súčasťou činnosti prevádzkovania podniku počas konkurzu správcom sú aj úkony, ktoré smerujú k ukončeniu jeho prevádzkovania, pokiaľ sa v súlade s ust. § 88 ZKR správca rozhodne vzhľadom na zistené skutočnosti v prevádzkovaní podniku úpadcu nepokračovať. O prevádzkovaní podniku úpadcu je tak nevyhnutné hovoriť až, kým

nedôjde k ukončeniu všetkých právnych vzťahov, ktoré s prevádzkovaním podniku úpadcu súvisia, resp. súviseli. Zamestnanci úpadcu predstavujú súčasť podniku ako osobná zložka podnikania (§ 5 Obchodného zákonníka). Pokiaľ nedôjde k definitívnemu ukončeniu pracovno-právnych vzťahov všetkých zamestnancov úpadcu, a to bez ohľadu na dôvod, pre ktorý k ich ukončeniu nedošlo žalovaný v postavení správcu úpadcu je naďalej povinný plniť vo vzťahu k zamestnancom úpadcu povinnosti, ktoré vyplývajú zamestnávateľovi zo Zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu pohľadávky titulom poisťného na sociálne poistenie uplatnené žalobcom v konkurze na majetok úpadcu je potrebné podľa názoru súdu prvej inštancie považovať za pohľadávky proti podstate v zmysle ust. § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR. Zároveň súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. októbra 2015, 1Sžso/37/2014, z ktorého vyplýva, že slovné spojenie „ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu“, je nutné vykladať aj na účely konkurzu s dôrazom na definíciu podniku v zmysle obchodného práva. Práve štruktúrna požiadavka zákonodarcu na členenie súboru na hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania si vyžaduje u podniku objektívne prítomnosť zamestnancov ako osobnej zložky podnikania, ktorá napomáha podnikaniu, resp. v čase jeho ukončenia dochádza zákonným spôsobom aj k ukončeniu činnosti zamestnancov. K uvedenému názoru sa priklonil Najvyšší súd SR aj vo svojom uznesení zo dňa 27. septembra 2017, sp. zn. 3Obdo/9/2017, v tom, že pojem „ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu“ je potrebné vykladať v zmysle definície podniku uvedenej v ustanovení § 5 Obchodného zákonníka s tým, že ak správca neuskutočnil relevantné úkony smerujúce k ukončeniu podnikateľskej činnosti úpadcu, dochádza k prevádzkovaniu podniku počas konkurzu.

22. Z uvedeného teda vyplýva, že prítomnosťou osobnej zložky podnikania u úpadcu počas konkurzu a to do 30.04.2022 došlo k prevádzkovaniu podniku, pričom neprideľovanie práce nemalo vplyv na trvanie pracovného pomeru a ani povinnosť úpadcu platiť poisťné na sociálne poistenie.

23. Uplatnená pohľadávka 1 žalobcu je podľa názoru súdu pohľadávkou proti podstate podľa ust. § 87 ods. 2 písm. i) ZKR bez obmedzenia jej uspokojenia a preto súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v tejto časti dôvodná. Rovnako má súd za to, že žaloba je dôvodná aj ohľadom pohľadávky č. 2, keď táto vznikla po vyhlásení a zároveň súvisí s prevádzkovaním podniku. Vzhľadom na uvedené súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

24. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. V prípade, ak v konaní bol neúspešný správca, trovy konania súd prizná úspešnej strane voči úpadcovi, nie voči osobe správcu, ktorý v konaní vystupuje namiesto úpadcu s tým, že tieto trovy možno prípadne uspokojiť z úpadcovho majetku, ktorý mu zvýši po zrušení konkurzu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu a uložil úpadcovi SF Soepenber, s.r.o. povinnosť ich žalobcovi zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).